

„Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru:	Cło od 100 kg zł.
227	Mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich bez cła"	

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

266.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1932 r.

o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. art. 8, 10 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do osoby koncesjonariusza, nie podlegają dziedziczeniu, ani też nie mogą być odstępowane osobom trzecim bezpłatnie, czy też za wynagrodzeniem; wydzierżawienie koncesji lub przyjęcie współnika jest również zabronione.

Koncesjonariusze obowiązani są prowadzić sprzedaż wyrobów tytoniowych osobiście. Powierzenie prowadzenia sprzedaży innym osobom (zastępcom) jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy, nadającej koncesję; do władzy tej, prócz ewentualnie wydania zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę, należy także zatwierdzenie osoby zastępcy.

Koncesjonariuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, będącym osobami fizycznymi, zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę mogą być wydawane tylko w wyjątkowych wypadkach i na ściśle oznaczony okres.

§ 2. Koncesjonariusze odpowiadają osobiście za czynności zastępców oraz personelu pomocniczego, związane z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych. Koncesjonariusze obowiązani są do natychmiastowego usunięcia ewentualnie ustanowionego zastępcy, o ile zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wykluczające daną osobę od pełnienia czynności zastępcy (§ 23).

Władza nadająca koncesję może zażądać od koncesjonariusza usunięcia ustanowionego zastępcy w określonym przez władzę terminie:

- o ile zastępca przy wykonywaniu koncesji narusza obowiązujące przepisy,
- w przedsiębiorstwach hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych — o ile Dykcja Polskiego Monopoli Tytoniowego uzna, że wykonywanie przez zastępcę koncesji naraża interesy Polskiego Monopoli Tytoniowego na straty.

§ 3. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do określonej w dekreście koncesyjnym siedziby przedsiębiorstwa; sprzedaż wyrobów tytoniowych może być wykonywana tylko w miejscowości i w lokalu (punkcie), w dekreście koncesyjnym oznaczonym, a przy sprzedaży ruchowej lub okrężnej (§ 6 p. 4) tylko na określonych liniach komunikacyjnych względnie w określonym okręgu terytorjalnym.

Przeniesienie przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu w danej miejscowości lub utworzenie filji przedsiębiorstwa wymaga zezwolenia tej władzy, która koncesje nadaje.

Rodzaje koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych.

§ 4. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

- koncesje na sprzedaż hurtową (hurtownie tytoniowe),
- koncesje na sprzedaż detaliczną.

§ 5. Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

- koncesje na hurtownie tytoniowe rejonowe, t. j. hurtownie, mające prawo sprzedaży wyrobów tytoniowych detalistom wyznaczonego rejonu,
- koncesje na hurtownie tytoniowe rozdzielcze, t. j. hurtownie, nadawane spółdzielczym stowarzyszeniom spożywców lub ich związkom, które to hurtownie mają prawo rozprzedaży wyrobów tytoniowych tylko pomiędzy uprawnione do wykonywania detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oddziały stowarzyszeń lub należące do związku stowarzyszenia spożywców.

§ 6. Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

1. Koncesje na sklepy tytoniowe:

- samoistne, t. j. takie, które oprócz wyrobów tytoniowych, stanowiących główny przedmiot sprzedaży oraz znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, tudzież losów loterii państwowej, sprzedają ewentualnie tylko gazety i inne periodyczne czasopisma, karty do gry, przybory do palenia i zapalania,
- mieszane, t. j. połączone ze sprzedażą innych artykułów.

2. Koncesje na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, wykonywaną w budkach, skrzynkach i t. p.

3. Koncesje na domową sprzedaż wyrobów tytoniowych, wykonywaną w zakładach gastronomicznych.

4. Koncesje na sprzedaż ruchomą lub okrężną, t. j. sprzedaż detaliczną, nie związaną z pewnym stałym punktem, lecz prowadzoną w pewnym określonym okręgu terytorjalnym lub na określonych liniach komunikacyjnych (sprzedaż na wystawach, lub na ulicach uzdrowisk, w wagonach kolejowych i t. p.).

§ 7. Koncesjonariusze przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych nie mogą prowadzić sprzedaży detalicznej, o ile nie posiadają na to osobnej koncesji.

§ 8. Koncesjonariuszom przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych z wyjątkiem koncesjonariuszów posiadających koncesje, przewidziane w § 6 p. 1 lit. a) nie wolno odprzedawać wyrobów tytoniowych innym koncesjonariuszom detalicznym bez zezwolenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Zezwolenia takie mogą być przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego cofnięte bez podania powodów za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia.

Koncesjonariusze detaliczni uprawnieni do odprzedazy wyrobów tytoniowych innym detalistom mogą odprzedawać te wyroby tylko detalistom należącym do rejonu tej samej co odprzedawca hurtowni.

Koncesjonariusz samoistnego sklepu tytoniowego może być przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego pozbawiony prawa do odprzedazy wyrobów tytoniowych innym detalistom bez podania powodów za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia.

Rejony.

§ 9. Wyznaczanie rejonów sprzedaży dla hurtowni rejonowych należy do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Hurtownie rejonowe będą miały wyznaczone rejony z reguły odrębnie dla każdej hurtowni; o ile jednak w danym mieście (gminie miejskiej) mieści się siedziba kilku hurtowni, hurtownie takie będą posiadać wspólny rejon. W ostatnim wypadku przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży, znajdujące się w ustanowionym dla danych hurtowni wspólnym rejonie, mogą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w dowolnej hurtowni, znajdującej się w danym mieście.

Rejony dla hurtowni będą wyznaczone bądź na stałe, bądź też prowizorycznie na czas określony.

§ 10. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może dokonywać zmiany rejonów wyznaczonych dla hurtowni; przeprowadzenie takiej zmiany za zgodą koncesjonariuszów może być dokonane w każdym czasie, bez zgody zaś — dopiero po zawiadomieniu koncesjonariuszów o zamierzonej zmianie rejonu:

- a) na trzy miesiące naprzód — jeżeli zmiana rejonu powoduje zmiany w przydziałach detalistów do hurtowni, obniżające obrót hurtowni nie więcej niż o 15%; dla oceny powyższego stosunku obrotów detalistów wyłączanych z rejonu, a ewentualnie i równocześnie włączanych do rejonu hurtowni, do obrotów hurtowni miarodajne są obroty wspomnianych detalistów i hurtowni w ostatnim roku kalendarzowym;
- b) na dwanaście miesięcy naprzód w pozostałych przypadkach.

Uprowadzenie koncesjonariuszów o zamierzonej zmianie rejonu jest niepotrzebne, jeżeli zmiana ma spowodować powiększenie obrotów hurtowni.

Rejony wyznaczone prowizorycznie mogą być zmieniane bez zgody koncesjonariusza tylko z upływem terminu na jaki rejon został wyznaczony.

Postanowienia powyższe mają zastosowanie również w razie zmian rejonów wspólnych, wyznaczonych dla kilku hurtowni.

Uprawnienia koncesjonariuszów do sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 11. Koncesjonariusze hurtowni tytoniowych oraz samoistnych sklepów tytoniowych mają prawo sprzedaży wszystkich wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży w Państwie.

Koncesjonariusze sklepów tytoniowych mieszanych mają prawo sprzedaży tylko wyrobów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Koncesjonariusze sprzedaży ulicznej mają prawo sprzedaży tylko papierosów wyrobu Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Koncesjonariusze domowej sprzedaży mają prawo sprzedaży tylko cygar i papierosów wyrobu Polskiego Monopolu Tytoniowego, papierosów zaś i cygar wyrobu gdańskiego monopolu i importowanych tylko w wypadku, gdy otrzymają na to specjalne zezwolenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Zezwolenie takie może być w każdej chwili cofnięte bez podania powodów.

Uprawnienia koncesjonariuszów sprzedaży ruchomej lub okrężnej określane będą w dokumencie koncesyjnym.

§ 12. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może wyłączać od sprzedaży niektóre gatunki wyrobów tytoniowych w poszczególnych okręgach Państwa.

§ 13. Wyroby tytoniowe Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz monopolu gdańskiego jako też i wyroby importowane winny być sprzedawane tylko w oryginalnych, bezpośrednich opakowaniach, zaopatrzonych etykietą względnie banderolą monopolową. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może jednak zezwolić na sprzedawanie niektórych wyrobów na sztuki lub na wagę.

Pobieranie wyrobów tytoniowych.

§ 14. Hurtownie tytoniowe obowiązane są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe wyłącznie we wskazanych im przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego monopolowych zakładach.

Koncesjonariusze detaliczni obowiązani są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe tylko w monopolowych zakładach lub w koncesjonowanych hurtowniach, do których zostali przydzieleni.

Koncesjonariusze detaliczni mogą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe również u innych detalistów uprawnionych do odprzedaży (§ 8), znajdujących się w rejonie danej hurtowni (hurtowni, do której detalista został przydzielony).

§ 15. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych uprawniają zarówno samych koncesjonariuszów jak i osoby działające na podstawie ich pisemnego upoważnienia, do przewozu wyrobów tytoniowych z miejsc poboru tych wyrobów do lokali przedsiębiorstw sprzedaży. Do przewozu upoważniają również książki lub inne dokumenty poborowe stwierdzające legalność dokonanego poboru wyrobów tytoniowych.

Rabaty.

§ 16. Koncesjonariusze przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych pobierają te wyroby z monopolowych zakładów za rabatem, wyznaczanym przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego dla poszczególnych koncesjonariuszów w wysokości do 13% od ceny taryfowej, o ile chodzi o wyroby Polskiego Monopoli Tytoniowego i monopolu gdańskiego, oraz w wysokości do 8% o ile chodzi o wyroby tytoniowe zagraniczne.

Wymieniony w ustępie poprzednim rabat Dyрекcja Polskiego Monopoli Tytoniowego może zmieniać obniżając go lub podwyższając, nie wyżej jednak niż do ustalonej w poprzednim ustępie wysokości.

Obniżenie rabatu koncesjonowanym przedsiębiorstwom hurtowej sprzedaży za zgodą koncesjonariusza może być przeprowadzone w każdym czasie, bez zgody—za wypowiedzeniem koncesjonariuszowi dotychczasowego rabatu:

- a) na 3 miesiące naprzód w wypadkach przeprowadzenia takiej zmiany rejonu hurtowni, która powiększa obroty hurtowni o więcej niż 15%,
- b) na 12 miesięcy naprzód w pozostałych przypadkach.

Rabat dla koncesjonariuszów hurtowych może być przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego przyznawany również prowizorycznie na określony czas; w tym przypadku obniżenie rabatu bez zgody koncesjonariusza może być dokonane z upływem terminu, na jaki rabat był wyznaczony.

§ 17. Rabat od ceny taryfowej wyrobów tytoniowych Polskiego Monopoli Tytoniowego oraz mo-

nopolu gdańskiego wynosi dla koncesjonowanych przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży:

- a) 7% dla domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) 9% dla wszystkich innych detalicznych sprzedaży.

O ile jednak koncesjonariusze wymienieni pod b) zaopatrywać się będą w wyroby tytoniowe nie bezpośrednio w hurtowniach, do których zostali przydzieleni, lecz w sklepach tytoniowych, uprawnionych do odprzedaży wyrobów tytoniowych innym detalistom wówczas otrzymywać będą rabat, ustalony na mocy wzajemnego porozumienia z koncesjonariuszem danego sklepu tytoniowego.

Rabat od ceny taryfowej wyrobów tytoniowych zagranicznych ustala się dla koncesjonowanych przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży na:

- a) 7% dla sklepów tytoniowych,
- b) 4% dla przedsiębiorstw domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 18. Koncesjonariusze, prowadzący hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, obowiązani są odstępować z przyznanego im w myśl § 16 rabatu, rabat należny koncesjonariuszom detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Obowiązki koncesjonariuszów.

§ 19. Obowiązkiem koncesjonariuszów przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych jest należyte aprowidowanie odbiorców w wyroby tytoniowe oraz przestrzeganie przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Koncesjonariusze obowiązani są w szczególności:

- a) do stałego wykonywania czynności sprzedaży, w dopuszczalnych dla danego przedsiębiorstwa godzinach handlu,
- b) do sprzedawania wyrobów tytoniowych ściśle po obowiązującej cenie,
- c) do posiadania stale przynajmniej minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych, określonego przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego w granicach do 7-dniowego przeciętnego obrotu danego przedsiębiorstwa sprzedaży,
- d) do utrzymywania lokalu sprzedaży w porządku i w czystości i zabezpieczania wyrobów tytoniowych od wpływów, ujemnie działających na jakość wyrobów,
- e) do wyłączenia ze sprzedaży wyrobów tytoniowych nie nadających się do użytku (uszkodzonych lub zepsutych) i do odstępowania ich Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu za zwrotem 70% ceny taryfowej obowiązującej w chwili odstąpienia, jak również do wyłączenia ze sprzedaży wyrobów tytoniowych nieswieżych, t. j. takich, które przekroczyły ustaloną przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego gra-

nicę zdolności konserwacyjnej. Wyroby nieświeże mają być zwracane Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu za otrzymaniem ich równowartości w towarze,

- f) do umieszczania z zewnątrz lokalu handlowego na widocznym miejscu napisu (szyldu) według wzoru, ustalonego przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego,
- g) do umieszczania na widocznym miejscu cennika wyrobów tytoniowych,
- h) do posiadania zapisku rewizyjnego, służącego do zapisywania uwag organów, przeprowadzających kontrolę przedsiębiorstwa sprzedaży i do prowadzenia ksiąg, w których mają być notowane przychód i rozchód wyrobów tytoniowych o ile chodzi o hurtownie i sklepy tytoniowe z prawem odprzedaży, względnie tylko przychód o ile chodzi o inne przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży. Wzory i sposób prowadzenia ksiąg w poszczególnych rodzajach przedsiębiorstw sprzedaży ustala Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego,
- i) do udzielania organom Polskiego Monopolu Tytoniowego i władzom skarbowym wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych i do umożliwiania im sprawdzania prowadzonych ksiąg oraz posiadanych zapasów wyrobów tytoniowych,
- j) do przestrzegania instrukcyj Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, normujących pobór, sposób sprzedaży i przechowywania wyrobów tytoniowych.

Przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych obowiązane są sprzedawać wyroby tytoniowe wszystkim zgłaszającym się konsumentom; postanowienie to nie stosuje się do przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych wykonywanej przez spółdzielnie, o ile statut tych spółdzielni ogranicza prowadzenie sprzedaży tylko do członków spółdzielni.

§ 20. W razie cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 28, p. b) i c), koncesjonariusze obowiązani są najdalej do dnia 7 od dnia, w którym koncesja została cofnięta lub wygasła, odprzedać pozostałe w ich posiadaniu wyroby tytoniowe innym koncesjonariuszom, a w braku takich nabywców zwrócić wyroby najbliższemu zakładowi monopolowemu. Odprzedaż wyrobów tytoniowych względnie zwrot ich zakładowi monopolowemu następuje po cenie taryfowej w danej chwili obowiązującej, z potrąceniem rabatu, przysługującego koncesjonariuszowi, ustępującemu towar i z doliczeniem kosztów transportu przypadających na daną partję wyrobów.

W wypadku, gdyby koncesjonariusz nie zastosował się do obowiązku ciążącego na nim w myśl postanowień ustępu poprzedniego, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz władze skarbowe (urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych) uprawnione będą do przymusowego zajęcia tych

wyrobów przez organa skarbowe za odszkodowaniem płatnym w myśl postanowień ustępu poprzedniego.

W razie wygaśnięcia koncesji w przypadkach przewidzianych w § 28 p. b) i c) władza nadająca koncesję może udzielić członkom rodziny zmarłego koncesjonariusza, względnie likwidatorowi mienia byłej osoby prawnej zezwolenia na dalszą sprzedaż wyrobów tytoniowych na czas potrzebny do zlikwidowania przedsiębiorstwa. Po upływie określonego w zezwoleniu terminu na jaki zostało ono wydane, pozostałe jeszcze wyroby mają być sprzedane z zachowaniem postanowień poprzednich ustępów niniejszego paragrafu.

Zmiany taryfy wyrobów tytoniowych.

§ 21. Zmiany taryfy (cen) wyrobów tytoniowych nie powodują w stosunku do tych wyrobów, które przed zmianą ceny zostały przez koncesjonariuszów już pobrane, ani obowiązku dopłat ze strony koncesjonariuszów na rzecz Polskiego Monopolu Tytoniowego, jeżeli ceny zostały podwyższone, ani bonifikaty na rzecz koncesjonariuszów różnicy ceny, jeżeli ceny zostały niższe, choćby pobrane przed zmianą ceny wyroby nie zostały jeszcze przez koncesjonariuszów sprzedane.

Nadawanie koncesyj.

§ 22. Osoby, ubiegające się o koncesję na sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny wskazać odpowiedni dla danego rodzaju przedsiębiorstwa lokal, w którym zamierzają prowadzić sprzedaż, a ponadto o ile chodzi o koncesję na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, wykazać się kapitałem lub kredytem, potrzebnym do prowadzenia przedsiębiorstwa.

Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być nadawane zarówno osobom fizycznym jak i prawnym.

§ 23. Nie mogą otrzymać koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych, ani pełnić funkcji zastępcy koncesjonariusza:

- a) posłowie i senatorowie,
- b) osoby, pozostające w służbie państwowej, cywilnej albo wojskowej, w przedsiębiorstwach państwowych, w służbie samorządowej lub instytucji publiczno-prawnej, choćby stosunek ich był kontraktowy, z wyjątkiem osób piastujących honorowo, t. j. bezinteresownie jakąś godność lub urząd w powyższych instytucjach,
- c) osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe,
- d) osoby, skazane prawomocnym wyrokiem sądu karnego, o ile skazanie pociąga utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego,
- e) osoby, zasądzone prawomocnie za przemytnictwo, nielegalną fabrykację lub sprzedaż

wyrobów monopolowych, oszustwo i inne przestępstwa z chęci zysku, bądź za działalność antypaństwową,

- f) osoby niezdolne według ustaw cywilnych do zaciągania zobowiązań lub do swobodnego rozporządzania swym majątkiem,
- g) osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, o ile istniejące traktaty lub konwencje nie zawierają odrębnych w tym względzie postanowień.

§ 24. Przed wydaniem koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych uprawnione do tego władze winny sprawdzić, czy osoba, która ma otrzymać koncesję, odpowiada wymogom wskazanym w § 22 i czy w stosunku do niej nie zachodzą przeszkody, wynikające z postanowień § 23.

W tym celu władze winny żądać od osób, ubiegających się o nadanie koncesji przedstawienia właściwych dowodów.

Przy nadawaniu koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych w miejscowościach wiejskich, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych mogą skutecznie nadawanie koncesyj przy zastosowaniu uproszczonego postępowania, nie żądając od zainteresowanego dowodów odpowiadających postanowieniom ustępów poprzednich, a ograniczając się jedynie do zebrania w najkrótszej drodze opinii o osobie, starającej się o koncesję i stwierdzenia, iż rozporządza ona potrzebnym lokalem; o ile chodzi o miasta, nadanie koncesji w trybie uproszczonego postępowania może być dokonane tylko prowizorycznie na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 25. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są nadawane bądź bezterminowo, bądź na określony czas.

Nadawanie koncesyj na określony czas może, o ile chodzi o koncesje wymienione w § 5 i 6, mieć miejsce tylko w wypadkach, gdy chodzi o tymczasowe zorganizowanie sprzedaży wyrobów tytoniowych na pewien okres przejściowy, lub gdy chodzi o obsadzenie punktu sprzedaży, mającego istnieć tylko czasowo.

§ 26. Nadanie koncesyj następuje przez doręczenie dokumentu koncesyjnego, wskazującego:

- a) przepisy, stanowiące podstawę prawną do nadania koncesji,
- b) osobę koncesjonariusza,
- c) rodzaj sprzedaży, na którą udziela się koncesję,
- d) czy koncesję nadaje się bezterminowo, czy też na pewien określony czas,
- e) miejscowość i lokal, w którym sprzedaż ma być prowadzona,
- f) termin rozpoczęcia sprzedaży.

O ile chodzi o koncesję na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, to w dokumencie koncesyjnym powinien być wskazany nadto rabat przyznany koncesjonariuszowi oraz rejon sprzedaży.

O ile chodzi o koncesję na przedsiębiorstwo sprzedaży ruchomej lub okrężnej (§ 6 pkt. 4), w do-

kumencie koncesyjnym powinny być określone uprawnienia przedsiębiorstwa do sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 27. Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych nadaje Dykcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych nadają urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Wygaśnięcie koncesji.

§ 28. Koncesja gaśnie w następujących wypadkach:

- a) w razie nierozpoczęcia sprzedaży w terminie, wskazanym przy nadawaniu koncesji, o ile koncesjonariusz nie uzyskał od władzy, która koncesję nadała, przedłużenia terminu,
- b) w razie śmierci koncesjonariusza,
- c) gdy przestaje istnieć osoba prawna, której koncesję nadano,
- d) w razie zrzeczenia się koncesji przez koncesjonariusza,
- e) w razie upływu czasu, na jaki koncesja była nadana,
- f) o ile chodzi o przedsiębiorstwa domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, gdy przestaje istnieć przedsiębiorstwo główne (przedsiębiorstwo gastronomiczne), z którym związane było prowadzenie domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Orzekanie o wygaśnięciu koncesyj należy do władz, nadających koncesje.

Cofnięcie koncesji.

§ 29. Cofnięcie koncesji bez uprzedniego wypowiedzenia następuje, gdy:

- a) przedsiębiorstwo hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych jest nieczynne dłużej niż przez 7 dni, a inne przedsiębiorstwa sprzedaży dłużej niż przez 14 dni, o ile koncesjonariusz nie uzyskał zezwolenia władzy na czasowe zawieszenie sprzedaży,
- b) koncesjonariuszowi ogłoszono upadłość,
- c) koncesjonariusz wydzierżawi lub odstąpi koncesję innej osobie, albo zawarze spółkę w celu wykonywania przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie sam otrzymał koncesję, lub też powierzy prowadzenie przedsiębiorstwa nieupoważnionemu zastępcy,
- d) koncesjonariusz ponosi winę fałszywego prowadzenia przepisowych ksiąg w celu wprowadzenia w błąd organów Polskiego Monopolu Tytoniowego lub władz skarbowych,
- e) zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wymienione w p. b) oraz d) — g) § 23 niniejszego rozporządzenia, które wykluczają daną osobę od otrzymania koncesji.

§ 30. Cofnięcie koncesji bez wypowiedzenia może nastąpić w wypadkach:

- a) jeżeli koncesjonariusz przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży sprzedaje wyroby tytoniowe detalistom innego rejonu, lub jeżeli koncesjonariusz przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży pobiera wyroby tytoniowe w innym, aniżeli mu wyznaczono przedsiębiorstwie sprzedaży,
- b) jeżeli koncesjonariusz udziela detalistom, przydzielonym do niego z poborem wyrobów tytoniowych, rabatu innego, niż rabatu przysługującego detaliscie,
- c) jeżeli koncesjonariusz sprzedaje wyroby tytoniowe konsumentom po cenie innej, niż cena taryfowa,
- d) jeżeli koncesjonariusz uniemożliwia lub utrudnia organom Polskiego Monopolu Tytoniowego lub władz skarbowych przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstwa sprzedaży,
- e) jeżeli przeciwko koncesjonariuszowi zostało wdrożone postępowanie upadłościowe.

§ 31. Cofnięcie koncesji za trzymiesięcznym wypowiedzeniem może nastąpić w wypadkach, gdy koncesjonariusz na skutek naruszenia obowiązków otrzymał uprzednio w ciągu ostatniego roku co najmniej trzykrotnie pisemne upomnienie władzy, nadającej koncesję.

§ 32. Koncesje na sprzedaż hurtową wyrobów tytoniowych i na samoistne sklepy tytoniowe mogą być cofane bez podania powodów za jednorocznym wypowiedzeniem.

§ 33. Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych z wyjątkiem samoistnych sklepów tytoniowych mogą być cofane bez podania powodów za 6-cio miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 34. Prawo cofania koncesyj na przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych przysługuje urzędowi skarbowym akcyz i monopolów państwowych.

Prawo cofania koncesyj na przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych przysługuje Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 35. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może za zgodą Ministra Skarbu udzielać koncesyj na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, nie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, jako to: przedsiębiorstwa sprzedaży w automatach, przedsiębiorstwa sprzedaży na dworcach i linjach kolejowych i t. p.

Prawa i obowiązki koncesjonariuszów przedsiębiorstw specjalnych co do:

- a) uprawnień do sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) pobierania tych wyrobów,
- c) otrzymywania rabatu,

określone będą w dokumencie koncesyjnym odpowiednio do specjalnego rodzaju i warunków sprzedaży.

Cofanie koncesyj na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży oraz orzekanie o ich wygaśnięciu należy do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Właściwość władz.

§ 36. Nadzór nad przestrzeganiem przez koncesjonariuszów przepisów niniejszego rozporządzenia należy do władz, nadających koncesje.

Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz upoważnionym przez nią organom Polskiego Monopolu Tytoniowego przysługuje prawo dokonywania lustracji przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych i wydawania, w miarę potrzeby, zarządzeń doraźnych, o których powinien być bezzwłocznie powiadomiony właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

Izby skarbowe oraz urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych obowiązane są do współdziałania z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawach wykonywania nadzoru nad przedsiębiorstwami hurtowej i specjalnymi przedsiębiorstwami sprzedaży, a w szczególności do współdziałania z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawach:

- a) kontroli ksiąg, prowadzonych przez koncesjonariuszów,
- b) stwierdzania zapasów wyrobów tytoniowych, posiadanych przez koncesjonariuszów.

§ 37. Przepisy zawarte w § 36 nie naruszają w niczem kompetencji władz skarbowych, wynikających z postanowień ustawy karnej skarbowej.

§ 38. Do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego należy:

- a) ustalanie ilości i rozmieszczenie przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) określanie rejonów hurtowni,
- c) określanie zasad, stosownie do których ma być organizowana detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych,
- d) określanie sposobu przeprowadzania nadzoru nad stosowaniem się koncesjonariuszów do przepisów niniejszego rozporządzenia,
- e) wydawanie instrukcyj w sprawach kontrolowania ksiąg, prowadzonych przez koncesjonariuszów.

§ 39. Odwołania od orzeczeń urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych rozstrzygają izby skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki).

Odwołania od orzeczeń Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego rozstrzyga Minister Skarbu.

Rozstrzygnięcie, zapadłe w II instancji, jest ostateczne w administracyjnym toku instancyj.

Odwołania winny być wnoszone najpóźniej w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem tej władzy, która orzeczenie wydała.

Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia władzy orzekającej aż do rozstrzygnięcia odwołania

przez władze wyższej instancji. Wyjątek stanowią orzeczenia o zmianie rabatów dla przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych i przedsiębiorstw specjalnych; odwołania od tych orzeczeń nie wstrzymują wykonania orzeczenia, natomiast uchylene lub zmiana orzeczenia powoduje co do wysokości rabatu odpowiednie skutki wstecz od daty, od której zaskarżone orzeczenie weszło w życie. W wypadkach, gdy chodzi o odwołania w sprawach orzeczeń o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji, jeżeli pozostawienie koncesjonariusza w jego prawach mogłoby narazić interesy Polskiego Monopolu Tytoniowego na straty, władza orzekająca cofnięcie koncesji może zawiesić koncesjonariusza w jego prawach, aż do decyzji władzy odwoławczej.

§ 40. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego komunikować się będzie z urzędami skarbowymi akcyz i monopolów państwowych za pośrednictwem właściwych izb skarbowych (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego); w wypadkach nagłych może jednak przesyłać swe zarządzenia bezpośrednio urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych, przysyłając równocześnie odpisy tych zarządzeń izdom skarbowym (Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu).

O decyzjach swych w sprawie nadania i cofnięcia koncesyj oraz o ewentualnych wypadkach wygaśnięcia koncesyj na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie zawiadamiała właściwe izby skarbowe i urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 41. Przepisy zawarte w postanowieniach §§ 11, 16, 17 nie naruszają w niczym już zawartych lub zawieranych w przyszłości umów z zarządami monopolu zagranicznych co do wzajemnego dopuszczenia do sprzedaży wyrobów tytoniowych polskich i zagranicznych; o ileby z tych umów wynikał obowiązek dopuszczania do sprzedaży wyrobów zagranicznych w szerszym zakresie, aniżeli to wynika z postanowień § 11, lub za rabatem wyższym od przewidzianego w §§ 16 i 17, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie uprawniona do wydawania odpowiednich zarządzeń w stosunku do koncesjonariuszów.

§ 42. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może, niezależnie od innych postanowień niniejszego rozporządzenia, cołać koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na przedsiębiorstwa specjalne bez podania powodów i bez wypowiedzenia, wyznaczając koncesjonariuszom sześć-miesięczny termin na zlikwidowanie przedsiębiorstwa z prawem prowadzenia przez ten czas sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 43. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. obniżenie rabatów handlowych, posiadanych przez hurtownie tytoniowe w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, może być uskutecznione przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego bez zgody kon-

cesjonariusza za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia rabatu.

§ 44. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może bez zgody koncesjonariuszów zmieniać granice rejonów, wyznaczonych dla hurtowni rejonowych, zawiadamiając koncesjonariusza o zamierzonej zmianie granic rejonu na 1 miesiąc naprzód.

§ 45. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*

267.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 marca 1932 r.

o zniesieniu Głównego Urzędu Ubezpieczeń.

Na podstawie art. 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 619) Główny Urząd Ubezpieczeń zostaje zniesiony z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Od tego terminu zwierzchni nadzór nad kasami chorych i bezpośredni nadzór nad związkami kas chorych w granicach ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o organizacji i funkcjonowaniu instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 635) oraz rozstrzyganie w ostatniej instancji zażeń na decyzje okręgowych urzędów ubezpieczeń należą do Ministra Pracy i Opieki Społecznej, bezpośredni zaś nadzór nad kasami chorych w granicach powołanych wyżej przepisów — do okręgowych urzędów ubezpieczeń.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 lipca 1924 r. w sprawie ustanowienia i kompetencji Głównego Urzędu Ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 619).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*